

Warszawa, dn. 24.05.2023 r.

**Główny Sąd Łowiecki**

**ul. Nowy Świat 35**

**00-029 Warszawa**

Rep. GSŁ 19/23

## **O R Z E C Z E N I E**

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

**Przewodniczący:**               **SGSŁ Piotr Nowak /ref./**

**Członkowie:**                   **SGSŁ Jerzy Solarski**

**SGSŁ Waldemar Żurek**

**Protokolant:**                 **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

**Kol. Bolesława Zielińskiego**

rozpoznał sprawę **obwinionego Kol. [...]** [...] na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] z dnia 28.02.2023 r. sygn. akt OSŁ [...] /2023 **mocą którego uznano obwinionego winnym tego że:**

w dniu 09 czerwca 2020 roku będąc myśliwym w Kole Łowieckim [...] posiadając upoważnienie nr [...] /2020 do wykonywania polowania indywidualnego, wykonywał polowanie w obwodzie łowieckim [...] w [...] w wyniku czego dokonał odstrzału sarny kozła bez uprzedniego dokonania wpisu do książki ewidencji pobytu myśliwych na polowaniu indywidualnym

- tj. przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo łowieckie w zw. z art. 42 b ust. 1a, 1b i 3 Ustawy Prawo łowieckie

- i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres jednego roku oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 742 zł.

**na podstawie § 58 ust. 1 i ust. 2 pkt. 3 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ**

## **o r z e k ł:**

uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu [...].

/-/ Piotr Nowak

/-/ Jerzy Solarski

/-/ Waldemar Żurek

## **U Z A S A D N I E N I E**

Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny [...] oskarżył [...] o przewinienie łowieckie z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie w zw. z art. 42b ust. 1a i 3 ustawy Prawo łowieckie polegające na tym, że w dniu 09 czerwca 2020 r. w [...], będąc myśliwym w kole łowieckim [...], posiadając upoważnienie nr [...]15/2020 do wykonywania indywidualnego polowania, wykonywał polowanie w obwodzie łowieckim [...], w wyniku czego dokonał odstrzału sarny kozła bez uprzedniego dokonania wpisu w książkę polowań.

Po rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Łowiecki [...] orzeczeniem z dnia 28 lutego 2023 roku w sprawie OSŁ [...] /2023 uznał [...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia i za to na podstawie 35c ust. 2 pkt. 2 ustawy Prawo łowieckie wymierzył mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres jednego roku.

Odwołanie w przedmiotowej sprawie wniósł obrońca z wyboru obwinionego [...] [...]. Skarży on orzeczenie w całości na korzyść obwinionego zarzucając rozstrzygnięciu:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a konkretnie:
  - art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającą na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów i obdarzeniem walorem wiarygodności zeznań [...] [...] i [...] [...], przy jednoczesnym zbagatelizowaniu i uznaniu za nieistotne zeznań [...] [...] oraz uznaniu wyjaśnień [...] [...] za niewiarygodne, w sytuacji gdy kompleksowa ocena dowodów nie pozwala na przyjęcie tak ustalonego stanu faktycznego,
  - art. 4 kpt w zw. z art. 7 kpk polegającą na uwzględnieniu jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść obwinionego i oparciu się przez Sąd I instancji jedynie na zeznaniach [...] [...] i [...] [...], chociaż okoliczności podawane przez nich są sprzeczne z dowodami nieosobowymi zebranymi w sprawie, przy jednoczesnym nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających za niewinnością [...] [...],

- art. 5 § 2 kpk polegającą na nierozstrzygnięciu na korzyść obwinionego pozostających w sprawie wątpliwości, grupujących się wokół ustalenia sprawstwa i winy obwinionego,

- art. 424 § 1 pkt. 1 kpk w zw. z art. 410 kpk polegającą na ogólnikowym uzasadnieniu orzeczenia w części dotyczącej argumentacji stanowiącej podstawę do przypisania obwinionemu winy i sprawstwa, w szczególności w częściach dotyczących odniesienia się do dowodów z zeznań świadków [...] [...] i [...] [...],

- obrazę przepisów regulaminu mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a konkretnie:
  - § 19 zd. I w zw. z § 45 ust. 1 zd. I polegającą na braku działania przez OSŁ [...] z urzędu poprzez nieprzesłuchanie w charakterze świadka [...] [...], który towarzyszył obwinionemu w polowaniu, w sytuacji kiedy to świadek ten mógł wnieść okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie
- z ostrożności procesowej rażąca niewspółmierność orzeczonej kary dyscyplinarnej zawieszenia w prawach członka PZŁ, podczas gdy okoliczności sprawy, postawa obwinionego oraz jego warunki osobiste nie przemawiały za orzeczeniem wobec niego tak surowej kary.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie [...] [...] od zarzucanego mu przewinienia łowieckiego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z ostrożności procesowej wniósł również o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzeniem obwinionemu kary nagany w miejsce kary zawieszenia w prawach członka PZŁ.

### **Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:**

Odwołanie jest o tyle zasadne, iż w wyniku jego wniesienia Główny Sąd Łowiecki uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Nie wdając się w ocenę merytorycznych zarzutów stawianych przez skarżącego w odwołaniu wskazać należy, iż orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego [...] musiało zostać uchylone, albowiem zapadło ono z obrazą przepisów postępowania dyscyplinarnego PZŁ, która polegała na pełnym w zasadzie zignorowaniu linii obrony obwinionego i pominięciu wszelkich okoliczności w tym zakresie przez niego podnoszonych.

Po przeanalizowaniu postępowania przed Okręgowym Sądem Łowieckim [...] zachodzi nieodparte wrażenie, iż Sąd ten bezkrytycznie przyjął, że skoro świadkowie [...] [...] i [...] [...] mówią, iż [...] [...] nie dokonał właściwego wpisu w ewidencji wyjść myśliwych w łowisko, to jest to jednoznaczne z tym, iż wpis ten we właściwym czasie nie został dokonany. Tymczasem szczegółowa analiza zgromadzonych w sprawie dowodów stanowisko takie

stawiać musi pod poważnym znakiem zapytania.

Nie przesądzając o winie lub niewinności [...] [...] podnieść bowiem należy, iż w toku całego postępowania utrzymywał on konsekwentnie, iż wpisu dokonał przed rozpoczęciem polowania w dniu zdarzenia, a na potwierdzenie tego faktu równie konsekwentnie wskazywał dowody, które miałyby go potwierdzić.

Już sam fakt, iż okoliczności przedmiotowego zdarzenia zostały ujawnione blisko dwa lata po jego zaistnieniu winien wzbudzić w Sądzie I instancji czujność i spowodować, że ocena przeprowadzonych w sprawie dowodów winna być szczególnie dokładna i precyzyjna. Jednakże nie wzbudziły wątpliwości Sądu I instancji okoliczności wynikłe z zeznań świadka [...] [...]. Z zeznań bowiem świadka [...] [...] wynika, iż podczas wykonywania polowania usłyszał w rewirze, w którym się znajdował strzał, a następnie zobaczył dwóch mężczyzn, którzy pozyskali sarnę – kozła. Depozycje świadka Sąd I instancji bezkrytycznie przyjął za wiarygodne, podczas gdy z zapisów w książce wyjść w łowisko wynika, iż w dniu zdarzenia [...] [...] **nie był w ogóle wypisany** jako osoba wykonująca polowanie. Rodzi to zatem możliwość, iż bezpodstawnie mógłby on pomawiać [...] [...], aby samemu uniknąć odpowiedzialności za przewinienie łowieckie.

Również bezkrytycznie Sąd I instancji przyjął za wiarygodne zeznania świadka [...] [...], który miał być jedyną osobą upoważnioną do dokonywania wpisów w ewidencji wyjść myśliwych w łowisko. I takie stanowisko konsekwentnie w swoich zeznaniach podtrzymywał. Tymczasem tylko pierwszy rzut oka na strony ewidencji znajdujące się w aktach sprawy (k. 21 i 23) budzić musi wątpliwości, co do prawdziwości tych twierdzeń, albowiem wpisy sygnowane nazwiskiem [...] dokonywane są co najmniej dwoma różnymi charakterami pisma. Również w wygląd samego podpisu [...] różni się wizualnie i wskazuje, że wykonywały go co najmniej dwie różne osoby.

Wreszcie Sąd I instancji w ogóle nie odniósł się do wniosków dowodowych obwinionego oraz nie zweryfikował okoliczności podawanych w toku postępowania przez [...] [...]. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z niezrozumiałych względów nie przeprowadzono dowodu z zeznań świadka [...] [...], mimo że na jego obecność w miejscu zdarzenia wskazywał nie tylko obwiniony, ale również [...] [...]. Co więcej na miejscu zdarzenia mieli pojawić się inni myśliwi wykonujący tego samego dnia polowanie, to jest [...] [...] i [...] [...], którzy również mogą posiadać informację pozwalającą zweryfikować trafność zarzutu stawianego obwinionemu.

Po wtóre zaś Sąd I instancji nie odniósł się do okoliczności wynikających z dowodu o charakterze obiektywnym, to jest dokumentu wystawionego przez punkt skupu zwierzyny po

odstawieniu tuszy sarny – kozła przez obwinionego. Zapisy widniejące w tym dokumencie, w połączeniu z odległościami pomiędzy miejscem wykonywania polowania i punktem, w którym skup jest prowadzony uprawdopodobniają czasowo wersję przedstawioną w toku postępowania przez [...] [...].

Z uwagi na wszystkie wskazane powyżej uchybienia zaskarżone orzeczenie winno być uchylone. Czynienie bowiem tego typu ustaleń na etapie postępowania odwoławczego przed Głównym Sądem Łowieckim jest niemożliwe, albowiem Sąd ten musiałby w zasadzie przeprowadzić na nowo całość postępowania dowodowego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd dyscyplinarny I instancji winien przede wszystkim dążyć do ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzenia i w tym celu Okręgowy Sąd Łowiecki [...] winien:

- szczegółowo przesłuchać świadków [...] [...] i [...] [...], w tym także na okoliczności związane z brakiem wpisu tego pierwszego w ewidencji wyjść myśliwych w łowisko oraz na okoliczności związane z zapisami dokonywanymi w owej ewidencji przez drugiego z nich,
- przeprowadzić dowód z zeznań świadka [...] [...] oraz w miarę potrzeby dowody, których konieczność przeprowadzenia wyniknęłyby z depozycji tegoż świadka,
- rozważyć przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków [...] [...] i [...] [...] na okoliczności podnoszone przez obwinionego w jego wyjaśnieniach;
- dokonać oceny zapisów widniejących w dokumencie z punktu skupu zwierzyny we wzajemnym powiązaniu tych zapisów z okolicznościami wynikającymi z zeznań świadków oraz wyjaśnień obwinionego.

Po przeprowadzeniu wskazanych wyżej dowodów Sąd I instancji winien jeszcze raz szczegółowo dokonać analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mając przy tym na względzie zarzuty odwoławcze podniesione przez skarżącego w jego odwołaniu.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

/-/ Waldemar Żurek

/-/ Piotr Nowak

/-/ Jerzy Solarski